

Socrates argues that the only question they should consider is that of doing wrong

Σωκράτης “ἀλλὰ μὲν δῆ,” φαίη γ’ ἄν τις, “οὗτοί τέ εἰσιν ἡμᾶς οἱ πολλοὶ ἀποκτεινύναι.”

Κρίτων δῆλα δὴ καὶ ταῦτα φαίη γὰρ ἄν, ὡς Σώκρατες. ἀληθῆ λέγεις.

Σωκράτης ἀλλ’, ὡς θαυμάσιε, οὗτός τε ὁ λόγος δὸν διεληλύθαμεν ἔμοιγε δοκεῖ ἔτι δόμοιος εἶναι καὶ πρότερον· καὶ τόνδε δὲ αὖ σκόπει εἰ ἔτι μένει ἡμῖν ἢ οὐ, ὅτι οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.

Κρίτων ἀλλὰ μένει.

Σωκράτης τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως ὅτι ταῦτόν ἐστιν, μένει ἢ οὐ μένει;

Κρίτων μένει.

Σωκράτης οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, πότερον δίκαιον ἐμὲ ἐνθένδε πειρᾶσθαι ἐξιέναι μὴ ἀφιέντων Ἀθηναίων ἢ οὐ δίκαιον· καὶ ἐὰν μὲν φαίνηται δίκαιον, πειρώμεθα, εἰ δὲ μή, ἐῶμεν. ἂς δὲ σὺ λέγεις τὰς σκέψεις περὶ τε ἀναλώσεως χρημάτων καὶ δόξης καὶ παίδων τροφῆς, μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα, ὡς Κρίτων, σκέμματα ἢ τῶν ῥᾳδίως ἀποκτεινύντων καὶ ἀναβιωσκομένων γ’ ἄν, εἰ οἵοι τ’ ἡσαν, οὐδενὶ ξὺν νῷ, τούτων τῶν πολλῶν. ἡμῖν δ’, ἐπειδὴ ὁ λόγος οὕτως αἴρει, μὴ οὐδὲν ἄλλο σκεπτέον ἢ ἢ ὅπερ νυνδὴ ἐλέγομεν, πότερον δίκαια πράξομεν καὶ χρήματα τελοῦντες τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθένδε ἐξάξουσιν καὶ χάριτας, καὶ αὐτοὶ ἐξάγοντές τε καὶ ἐξαγόμενοι, ἢ τῇ ἀληθείᾳ ἀδικήσομεν πάντα ταῦτα ποιοῦντες· κἄν φαινώμεθα ἄδικα αὐτὰ ἐργαζόμενοι, μὴ οὐ δέῃ ὑπολογίζεσθαι οὕτ’ εἰ ἀποθνήσκειν δεῖ παραμένοντας καὶ ἡσυχίαν ἄγοντας, οὔτε ἄλλο ὄτιοῦν πάσχειν πρὸ τοῦ ἀδικεῖν.

Κρίτων καλῶς μέν μοι δοκεῖς λέγειν, ὡς Σώκρατες, ὅρα δὲ τί δρῶμεν.

Plato Crito 48b-48d